

Golfe de

La RHENE

Office de l'Etat le Service de VFDN

plaine de l'Adour et des Gaves

1 km

Petit Train
Wandeling

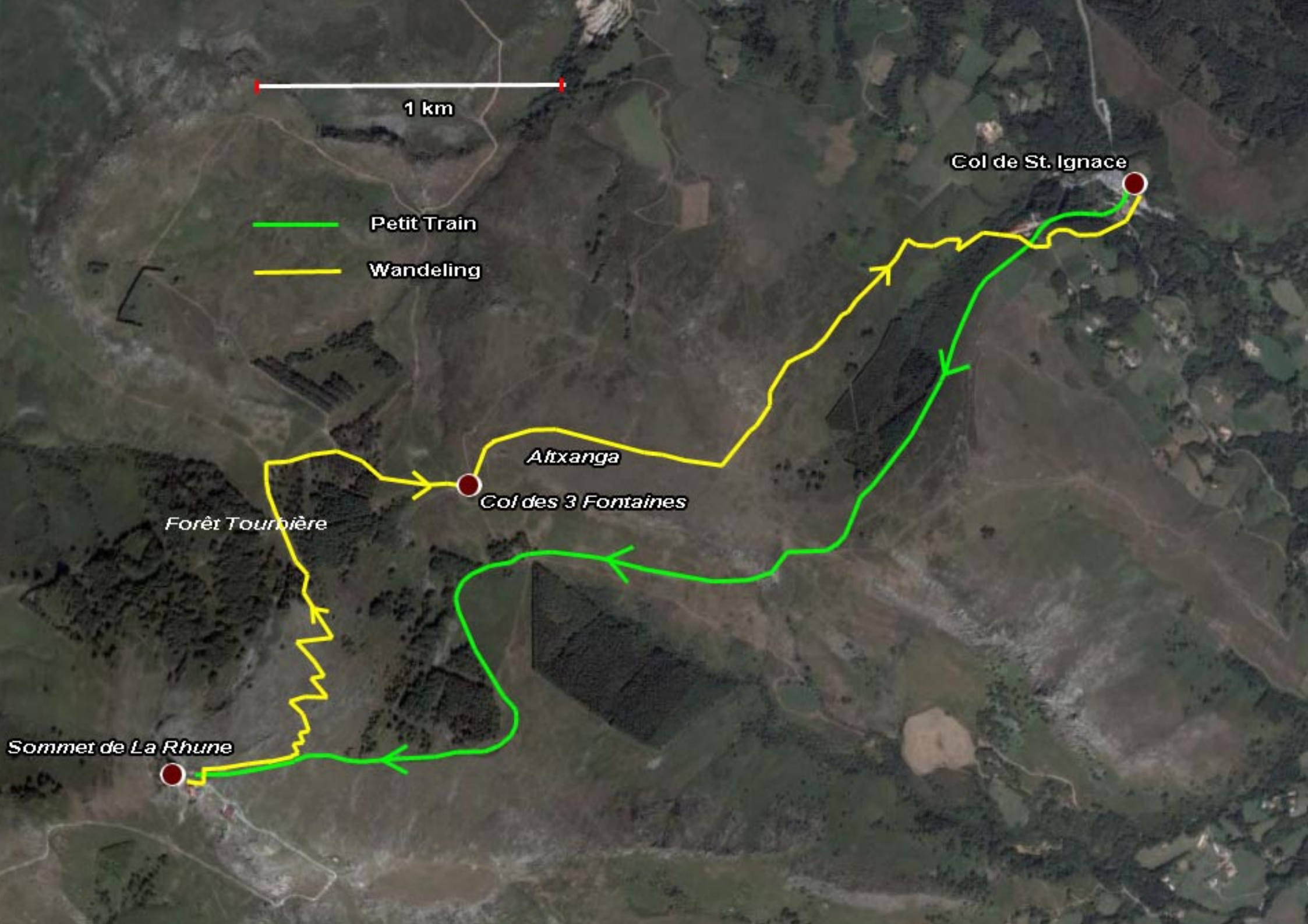
Col de St. Ignace

Aitxanga

Col des 3 Fontaines

Forêt Tourbière

Sommet de La Rhune

In de rij op het station van Col de St. Ignace.

10.48 kunnen we met het tandradbaantje vertrekken. Het is een best gezellige sfeer binnen. (Je zou bijna "Chauffeur, chauffeur en rij een beetje deur.", willen zingen.) We zitten in een soort open coupé met 3 generaties Spanjaarden voor ons zit o.a. een Spaans-Amerikaanse madame met cake-gezicht te kakelen.

Na zo'n 10 minuten komt iemand aan de buitenkant van de wagons de kaartjes controleren. Net na elven passeren we een uitgehakte passage. Het treintje bestaat overigens uit twee delen, die op gepaste afstand van elkaar rijden. Dus no1 kan ik mooi fotograferen.

De controleur aan de buitenkant van de wagon!

De afdaling van de Altxanga.

Forêt Tourbière.

De eerste "pottoks".

Helaas wordt het steeds mistiger naarmate we steeds hoger komen. We passeren de eerste half wilde Pottok-paardjes.

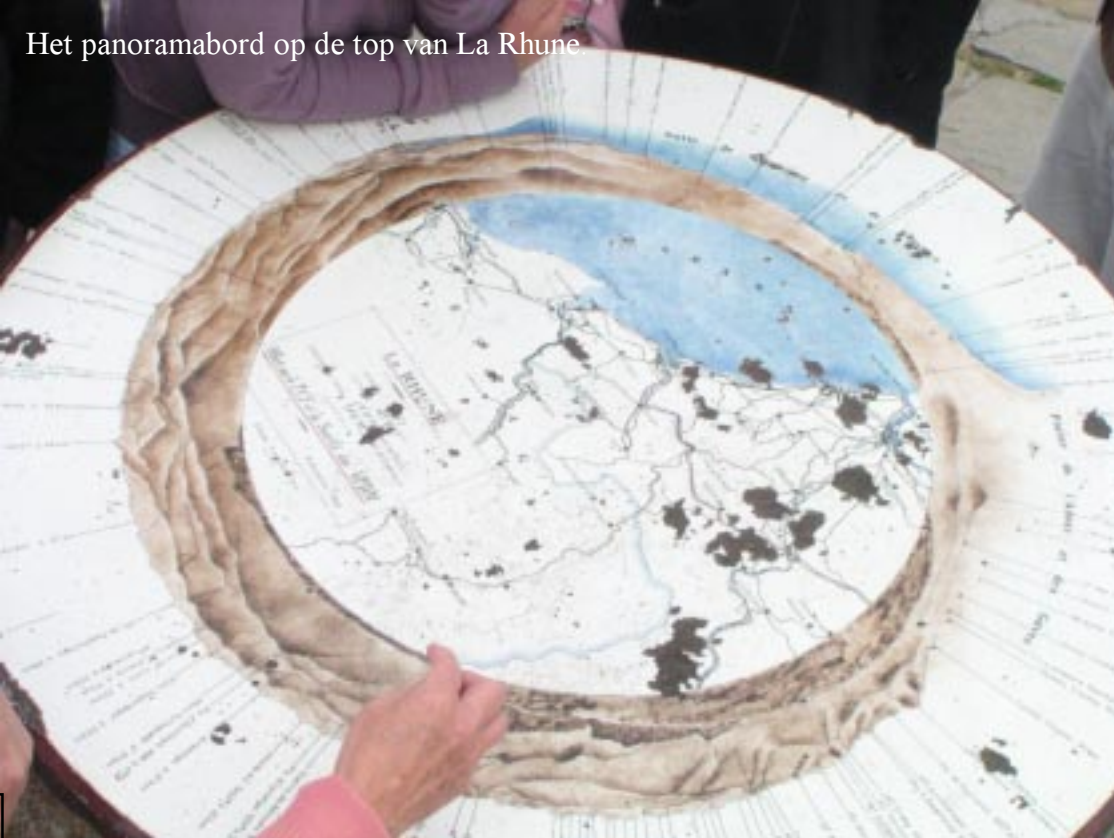
11.25 zijn we boven op de top. Ik maak over een kring mensen heen op goed geluk een foto van de windroos, die vertelt wat waar te zien is. Heel aardig uiteraard, ware het niet dat we intussen in dichte nevel gehuld zijn, die elk uitzicht belemmert. In de Spaanse winkel koopt Tineke een oranje tunieklousje. Ik vind de diverse T-shirts daar te duur.

Het eerste stuk van de afdaling is heel steil tussen de rotsblokken door. Opletten dus.

Tussen al het volk, dat naar beneden loopt, komen er slechts weinig mensen te voet omhoog. De echte "die hards" dus.

Tussen al dat sportieve volk valt een Aziatisch vrouwtje op, dat met vriend en schoonouders onder weg is. Ze is niet vooruit te branden, blijft geregeld stijf van schrik staan.

Het panoramabord op de top van La Rhune.

“Zicht” vanaf de top.

Het eerste deel van de afdaling.

Later worden de paden (tijdelijk) simpeler.

De afdaling van de Altxanga.

Mensen met kleine kinderen hebben zulke problemen niet. Kinderen hier zijn een soort klipgeiten.

Na zo'n 3/4 uur hebben we een simpeler te bewandelen pad door wat drassiger gebied. Ik zie een voetstapvormig gat in de grond, waar water ondergronds stroomt.

Om 12.30 passeren we een schaapskooi. Later lopen we tussen de pottok's door. Sommige paarden hebben een koebel om.

Forêt Tourbière.

Col des 3 Fontaines.

Pottok's op de hellingen van de Altxanga.

Kleine boswachter, *Hipparchia hermione*.

Op de Altxanga.

We moeten weer een stuk omhoog lopen en komen op een kam, waar we onze boterham en thee drinken. We gaan wel achter een rotsblok uit de wind zitten, want echt warm is het hier niet.

Slangearend, *Circaetus gallicus*.

Boven ons zien we een vale gier. Iets verderop een vrij grote roofvogel, die steeds weer een tijdje vrij laag in de lucht hangt, dan doorvliegt naar een plek zo'n 20 tot 50 meter verder, een slangearend. (12.37) Ik maak er foto's van ondanks dat ze vrij ver weg zijn.

Onder op de grond is een soort kleine boswachter te zien, een typische vlinder van de bergen.

Vale gier, *Gyps fulvus*.

Het laatste stuk naar de garage van de trein en het dorp is weer zeer steil. We lopen als het ware door een droge beekbedding met veel losse stenen tussen de heideplanten door. Het is steeds goed opletten, opdat we niet wegschuiven of voeten verzwikken.

Voor de zoveelste keer passeren we het Aziatische vrouwtje. Ze staat doodsangsten uit, terwijl haar vriendje zwaar gefrustreerd aan het worden is. Je ziet hem denken: Schiet op, zank niet, doorlopen, dit is de laatste keer.

We lopen langere tijd op met een ouder echtpaar met een kleinzoon, die steeds gemaand wordt rustig aan te doen.

We steken het spoor weer over en lopen via een park terug naar de doorgaande weg.

In een souvenirwinkel daar koopt Tineke een kruidenmandje voor in de camper. Ik koop een bussel rode Baskische pepers voor de souvenirsverzameling thuis.

Klik [hier](#) om naar het verslag terug te gaan.

Col de St. Ignace.